

часним викликам і технічним вимогам. При впровадженні інформаційних технологій в усі сфери державної і правоохоронної діяльності в гонитві за забезпеченням безпеки суспільства і держави не можна допустити перегинів, нехтування конституційними гарантіями прав особистості в сфері приватного життя. У новій структурі інформаційних правовідносин необхідно враховувати існуючі інформаційні загрози і ризики, забезпечувати гарантії права особи на приватне життя, безпеку суспільства і держави.

Використані джерела:

1. Белова Л. Г., Стриженко А. А. Информационное общество: трансформация экономических отношений в мировой экономике. М.; Барнаул: МГУ им. М. В. Ломоносова; Азбука, 2007. 387 с.
2. Петренко С.А., Курбатов В.А. Политика информационной безопасности. – М.: Компания АйТи, 2006.

Рец В.В. - курсант 3-го курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування;

Прокопов С.О. - науковий керівник, старший викладач кафедри економічної та інформаційної безпеки (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТАРІЙ У БОРОТБІ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Сучасна діяльність Національної поліції, пов'язана із виконанням базових завдань центрального органу виконавчої влади, в подальшому потребує вдосконаленого інформаційного забезпечення і розгалуженої системи інформаційних систем, які виконуватимуть, перш за все, превентивну функцію.

«Інформаційне забезпечення» є ключовою категорією в управлінській діяльності Національної поліції, ключовим її інструментом є поняття «інформація», за допомогою чого, власне, реалізується вся адміністративна функція та виконуються базові завдання правоохоронного органу. Тому цілком очевидно, що дана категорія привертає увагу багатьох фахівців у сфері інформатизації правозахисної і правозабезпечувальної діяльності поліції.

Під поняттям «інформаційне забезпечення» можна розуміти не тільки процес забезпечення інформацією, але і сукупність форм документів, нормативної бази та реалізованих рішень щодо обсягів, розміщення та форм існування інформації, яка знаходиться в системі і використовується у процесі функціонування інформаційне наповненого ядра [1, с. 299]. Таким чином інформаційне забезпечення має неоднозначну природу, тому що може бути

представлене як процес акумулювання і переробки інформації або як сукупність носіїв інформації.

Комплексний характер сфери охорони громадського порядку і безпеки вимагає належного інформаційно-аналітичного забезпечення. Ефективність роботи поліції у боротьбі зі злочинністю зміщується в бік розвитку аналітичної роботи, а саме накопичення і систематизації інформації у базах даних, виведення корисного інтегралу для підвищення коефіцієнту корисної дії органів та підрозділів Національної поліції України.

Інформаційне забезпечення діяльності Національної поліції, як і будь-яка інша галузь управлінського характеру, безперервно удосконалюється. Власне, таке удосконалення відбувається в аспекті взаємодії підрозділів Національної поліції в рамках інформаційної системи.

Сучасні інформаційні технології активізують діяльність поліції з приводу виконання її фундаментальних завдань. Зокрема, це стосується ситуаційних центрів «102», які за декілька років роботи довели дієвість і ефективність їх функціонування у складі правоохоронного органу. За такого високого результату роботи існує доволі проста схема, яка полягає у тому що:

- У цілодобовому режимі працівники служби «102» приймають телефонні дзвінки від громадян про правопорушення та інші події;
- Оператор вносить інформацію до електронної картки, яка автоматично надходить до диспетчера, відповідального за керування нарядами поліції, а також оперативному черговому відділу поліції, на території якого було вчинено злочин або правопорушення. Наряди поліції або групи швидкого реагування оперативно виїжджають на місце події;
- Крім цього, працівники служби «102» працюють з громадянами, тобто по телефону надають емоційно-психологічну підтримку заявнику після зіткнення з проблемною ситуацією, розповідають, що потрібно робити і як себе поводити в тих чи інших випадках, в які інстанції треба звертатися [2].

Щодо взаємодії, то уваги потребує питання можливості взяття первинної інформації слідчими підрозділами для подальшого опрацювання в рамках кримінального провадження. Іноді особливу цінність для встановлення обставин кримінального правопорушення містить первинна інформація, яка встановлює ланцюг дій та може навіть відобразити хронологію і розвиток подій. Багатьох практиків, які працюють в слідчих відділах цікавить питання взяття такої інформації у ситуаційному центрі в повному обсязі. Реальна можливість взяття такої інформації існує, тому що вся отримана впродовж певного проміжку часу інформація, направляється до аналітичного відділу, де належним чином систематизується і зберігається. Саме тому слідчий органу досудового розслідування може направити запит до аналітичного відділу колл-центру «102» і таким чином отримати вичерпну і всю наявну інформацію стосовно розслідуваного ним факту. Така інформація не є доказовою, але в подальшому вона може відіграти важливу роль для висунення слідчої версії.

Отже, сьогодні стрімко оновлюють форми і методи Національної полі-

ції у боротьбі зі злочинністю, одним із яких є суцільна інформатизація її діяльності. Саме тому виникають численні питання, на які вітчизняна наука ще має відповісти. Досить актуальним є питання взаємодії органів і підрозділів в системі Національної поліції України на основі інформаційного забезпечення і підвищення таким чином ефективності роботи правоохоронного органу.

Використані джерела:

1. Стокороса Т.М. Інформатизація та інформаційне забезпечення: підходи до трактування понять. Науковий вісник НЛТУ України. 2008. Випуск 18.9. с. 296-301.
2. Служба «102» як критерій оцінки роботи сучасної поліції. ВістіЛуг: [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: <http://vistilug.com.ua/news/3028-sluzhba-102-yak-kriterii-otsinki-roboti-suchasnoi-politsii/> (дата звернення: 09.11.2019).

Русева А. - студентка 1 курсу юридичного факультету;
Гавриш О.С. – науковий керівник, старший викладач кафедри економічної та інформаційної безпеки (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

БУЛІНГ, ЯК ОДНА ІЗ ПРОБЛЕМ ХХІ СТОЛІТТЯ

В умовах сьогодення тема яка пов'язана з агресією та насильством, стає з кожним днем найбільш проблематичною та актуальною. Та, нажаль є місце, де ці слова звучать ледве не завжди. І територія, ця маленька модель суспільства, зветься школою. Діти та молодь є найбільш чутливими до змін, які відбуваються у сучасному соціумі. Коли раптом виявляється, що нове покоління на наш погляд стає більш жорстокішим та менш людським. Тому дорослі мусять чесно відповісти на запитання – що ж вони повинні були б, могли б, і досі не зробили, - щоб наші діти не стали такими?

Шкільне насильство завжди було однією із проблем освітнього середовища. В кожному класі, є дитина яка завжди стає для своїх однолітків так би мовити «козлом відпущення». Однак за останні 30 років психологи, вчені. педагоги б'ють тривогу - настільки частим, жорстоким, цинічним стає це явище, що призводить до важких психологічних наслідків. Британські вчені дали цьому явищу визначення “булінг” [1 - с.177]. Проблема шкільного насильства були описанні в закордонних статтях ще в 1905 р. Перші систематичні дослідження терміну булінг належать скандинавським вченим, серед яких: Д.Олвеус, А.Пікас, Е.Роланд, П.Хайнеманн. Згодом інтерес до цієї проблеми виник у Великобританії. Серед британських дослідників слід виділити: Д.Лейна, Е.Мунте. В.Ортон, Д.Таттума, [1с.177]

У США особливу увагу до булінгу почали виявляти на початку 90-х років ХХ ст. Одне із цих досліджень проводилося в 1993 році в штаті Південна Ка-